

CONSILIEREA COMPORTAMENTALĂ

- VII -

Esența evaluării și succesul consilierii se bazează pe colaborarea dintre consilier și copil în vederea înțelegerii în comun a problemei, fie că este vorba de un deficit, cum ar fi controlul limitat al furiei, sau de un exces, cum ar fi mâncatul în exces. O analiză comportamentală concepută pentru a determina cauzele și soluțiile la problemele de performanță necesită patru etape:

a. Identificarea categoriei de probleme, dacă este vorba despre o problemă de îndeplinire a unei sarcini sau este o problemă de relaționare cu oamenii.

b. Identificarea tipului de problemă, dacă este persoana în imposibilitatea de a îndeplini sarcina sau persoana nu este dispusă să o rezolve.

c. Determinarea cauzei problemei, dacă persoana nu poate să facă sarcina, acest fapt se datorează unei lipse de cunoștințe despre ce, când și cum ar trebui îndeplinită sarcina sau există un obstacol în mediul înconjurător care împiedică îndeplinirea sarcinii. În cazul în care persoana nu dorește să îndeplinească sarcina, poate fi din cauza lipsei de cunoștințe cu privire la motivul pentru care trebuie făcut ceva sau este vorba de un simplu refuz.

d. Selectarea unei soluții adecvate pentru problema în cauză, stabilirea dacă persoana nu este capabilă să îndeplinească sarcina și trebuie să știe cum să o facă, atunci i se va oferi instruire; dacă există un obstacol în mediul înconjurător (cum ar fi problemele de vedere), se va remedia problema (apropierea elevului de tablă) sau se va înlătura obstacolul. În

cazul în care o persoană refuză să îndeplinească o sarcină (întârzie în fiecare zi), consilierul trebuie să determine ce anume întărește comportamentul nedorit și ce anume descurajează comportamentul dorit. Apoi, consilierul trebuie să găsească o modalitate de a diminua sau de a elimina ambele lucruri care mențin comportamentul nedorit și să găsească o modalitate de a întări comportamentul dorit (de a veni la timp). Pedepsirea comportamentului nedorit este o opțiune de ultimă instanță, deoarece are un posibil efect secundar de deteriorare a relației pe care încearcă să o construiască acel consilier cu clientul său.

Printre produsele secundare comune ale descrierii exacte a comportamentului țintă se numără definirea clară a problemei în termeni comportamentali specifici și determinarea frecvenței, severității și duratei comportamentului.

Un exemplu al acestei specificități ar fi schimbarea comportamentului de supraalimentare după școală la câte batoane de ciocolată au fost mâncate și cât de des s-a întâmplat acest lucru – astfel, linia de bază ar putea fi două batoane de ciocolată, de trei ori pe săptămână, când se ajunge acasă de la școală.

O altă modalitate se referă la efectuarea mai multor teme școlare. Aceasta ar putea fi definită ca numărul de teme de compunere și datele la care au fost predate lucrările finalizate în comparație cu data de predare stabilită de profesor – astfel, linia de bază ar fi șase teme zilnice de compunere din zece; toate predate până vineri - cu două, trei sau patru zile întârziere.

În continuare, consilierii și clienții convin asupra unei modalități de înregistrare, cum ar fi un jurnal, un grafic, lista de verificare menționată anterior.